

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 20. května 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Ordinario di Palermo — Itálie) — Todaro Nunziatina & C. SNC v. Assessorato del Lavoro e della Previdenza Sociale, della Formazione Professionale e dell'Emigrazione della regione Sicilia

(Věc C-138/09) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Státní podpory — Rozhodnutí Komise — Výklad — Podpory, které region Sicílie poskytl podnikům, které uzavřely pracovní smlouvy, v rámci nichž je poskytováno odborné vzdělávání, nebo které takové smlouvy přeměnily na smlouvy na dobu neurčitou — Lhůta pro poskytnutí podpor — Rozpočtová omezení — Úroky z prodlení — Nepřípustnost“)

(2010/C 179/18)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Ordinario di Palermo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Todaro Nunziatina & C. SNC

Žalovaný: Assessorato del Lavoro e della Previdenza Sociale, della Formazione Professionale e dell'Emigrazione della regione Sicilia

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunale Ordinario di Palermo — Státní podpory — Působnost rozhodnutí Komise SG (95) D/15975 ze dne 11. prosince 1995 týkajícího se regionálního zákona regionu Sicílie č. 27 ze dne 15. května o opatřeních ve prospěch zaměstnanosti a rozhodnutí Komise 2003/195/ES ze dne 16. října 2002 (Úř. věst. L 77, s. 57) o podporách, které Sicílie poskytla podnikům, které uzavřely pracovní smlouvy, v rámci nichž je poskytováno odborné vzdělávání, nebo které takové smlouvy přeměnily na smlouvy na dobu neurčitou

Výrok

1) Rozhodnutí Komise SG (95) D/15975 ze dne 11. prosince 1995 týkající se regionálního zákona regionu Sicílie č. 27 ze dne 15. května 1991 o opatřeních ve prospěch zaměstnanosti (státní podpora NN 91/A/95) je třeba vykládat tak, že uznalo, že režim podpor, který se skládá ze dvou opatření stanovených v čl. 10 odst. 1 písm. a) a b) uvedeného regionálního zákona č. 27, která nelze kumulovat, přičemž skutečnost rozhodující pro jejich vznik, tj. přijetí pracovníka do zaměstnání nebo přeměna smlouvy na smlouvu na dobu neurčitou, musela nastat před 31. prosincem 1996, avšak platby na jejich základě mohly být poskytnuty až po

tomto datu, je slučitelný se společným trhem, nebrání li tomu platné vnitrostátní rozpočtové a finanční předpisy a je li dodržen rozpočtový rámec schválený Komisí Evropských společenství.

2) Článek 1 rozhodnutí Komise 2003/195/ES ze dne 16. října 2002 o režimu podpor, který Itálie zamýšlí provádět ve prospěch zaměstnanosti v regionu Sicílie — C 56/99 (ex N 668/97), musí být vykládán v tom smyslu, že režim podpor stanovený v čl. 11 odst. 1 regionálního zákona regionu Sicílie č. 16 ze dne 27. května 1997, kterým bylo schváleno financování příspěvků poskytnutých na obecné rozpočtové účely regionu pro rozpočtový rok 1997, představuje novou podporu, odlišnou od podpory stanovené v článku 10 regionálního zákona regionu Sicílie č. 27 ze dne 15. května 1991 o opatřeních ve prospěch zaměstnanosti. Uvedený článek 1 brání poskytnutí příspěvků v případě přijetí pracovníků na základě pracovní smlouvy, v rámci níž je poskytováno odborné vzdělávání, nebo přeměny smlouvy, v rámci níž je poskytováno odborné vzdělávání, na smlouvu na dobu neurčitou, k nimž došlo od 1. ledna 1997.

3) Dotčenému členskému státu přísluší, aby určil účastníka řízení, který má povinnost prokázat, že rozpočtové prostředky vyhrazené na opatření stanovená v čl. 10 odst. 1 písm. a) a b) regionálního zákona regionu Sicílie č. 27 ze dne 15. května 1991 o opatřeních ve prospěch zaměstnanosti a schválená rozhodnutím SG (95) D/15975 nebyly vyčerpány.

4) Případné zákonné úroky z prodlení s vyplácením podpor schválených rozhodnutím SG (95) D/15975 za období následující po vydání tohoto rozhodnutí se nezahrnují do rozpočtových prostředků schválených tímto rozhodnutím. Úroková sazba a podmínky jejího uplatnění se řídí vnitrostátním právem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 153, 4.7.2009.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 20. května 2010 — Evropská komise v. Španělské království

(Věc C-158/09) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2003/88/ES — Úprava pracovní doby — Pracovníci, kteří nejsou civilními zaměstnanci veřejnoprávního orgánu — Neprovedení ve stanovené lhůtě“)

(2010/C 179/19)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: I. Martinez del Peral Cagigal a M. van Beek, zmocněnci)

Žalované: Španělské království (zástupce: B. Plaza Cruz, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení čl. 1 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 299, s. 9; Zvl. vyd. 05/04, s. 381) a čl. 18 písm. a) směrnice Rady 93/104/ES ze dne 23. listopadu 1993 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 307, s. 18; Zvl. vyd. 05/02, s. 197), zachovaného článkem 27 odst. 1 směrnice 2003/88, ve spojení s přílohou I částí B téže směrnice — Pracovníci, kteří nejsou civilními zaměstnanci veřejnoprávních orgánů

Výrok

- 1) Španělské království tím, že ve stanovené lhůtě nepřijalo veškeré právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby, pokud jde o civilní zaměstnance veřejnoprávních orgánů, nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z čl. 1 odst. 3 uvedené směrnice.
- 2) Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 180, 1.8.2009.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 20. května 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Symvoulio tis Epikrateias — Řecko) — Ioannis Katsivardas — Nikolaos Tsitsikas O.E. v. Ypourgos Oikonomikon

(Věc C-160/09) (¹)

(„Nařízení (EHS) č. 1591/84 — Dohoda o spolupráci mezi Evropským hospodářským společenstvím na straně jedné a Kartagenskou dohodou a jejími členskými státy, Bolívií, Kolumbií, Ekvádorem, Peru a Venezuelou, na straně druhé — Doložka nejvyšších výhod — Přímý účinek — Spotřební daň z dovozu banánů do Řecka“)

(2010/C 179/20)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Symvoulio tis Epikrateias

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Ioannis Katsivardas — Nikolaos Tsitsikas O.E.

Žalovaný: Ypourgos Oikonomikon

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Symvoulio tis Epikrateias — Výklad článku 4 nařízení (EHS) č. 1591/84 ze dne 4. června 1984 o uzavření Dohody o spolupráci mezi Evropským hospodářským společenstvím na jedné straně a Kartagenskou dohodou a jejími členskými státy, Bolívií, Kolumbií, Ekvádorem, Peru a Venezuelou, na straně druhé (Úř. věst. L 153, s. 1; Zvl. vyd. 11/15, s. 162) — Doložka nejvyšších výhod — Právo jednotlivce, který žádá o vrácení vnitrostátní spotřební daně, aby uplatnil neslučitelnost této daně s uvedenou dohodou — Režim dovozu banánů

Výrok

Článek 4 Dohody o spolupráci mezi Evropským hospodářským společenstvím na jedné straně a Kartagenskou dohodou a jejími členskými státy, Bolívií, Kolumbií, Ekvádorem, Peru a Venezuelou, na straně druhé, schválené nařízením Rady (EHS) č. 1591/84 ze dne 4. června 1984, nepřiznává jednotlivcům práva, která by mohli uplatňovat u soudů členského státu.

(¹) Úř. věst. C 153, 4.7.2009.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 20. května 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour administrative d'appel de Nantes — Francie) — Scott SA, Kimberly Clark SNC, nyní „Kimberly Clark SAS“ v. město Orléans

(Věc C-210/09) (¹)

(„Státní podpora — Nařízení (ES) č. 659/1999 — Článek 14 odst. 3 — Navrácení podpory — Zásada efektivity — Platební výměry stížené formální vadou — Zrušení“)

(2010/C 179/21)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour administrative d'appel de Nantes